militaritatem quam mihi offeras. Accipio vo-
luntatem, et jam serve discu[m] paratum charissime
capitis, dum felicium curis in amicitiæ pignus
meum transisse video. Me ama et dilectissa
uxori ac glorii ubiq renuncia me ex amicissa
amicitia quondam Kestringii, illas colere qm
mapé. Valle 13.a Ah DCLXVIII.

Reinoldo Pauli S. Th: D. et Pr. Stern-
furtensi. 394.

Ego verò gras tibi rigentes refero quod me
jucundissis tuis literis interpellas; ipsa enim inter-
pellatio mihi gratissima et dilectissima est, quum
ab eo proficiat, quem amandum colendum q
semper putavi. Noli ejiq jam ambitiosam ex-
cusationem obtendere literis tuis, tang. meas curas
illis interturbare; quum ipse eas posthac crebris
votis abs te exposcam, tes cogam, ut mihi scripta
scribas. Sortem Scholæ vtæ eandem adhuc
esse intelligo, q meo tempore fuit. Si illi
nova via peritiis Cultores hos tandem ac-
quirat, voveo ut plures ad splendorem Gymnasii
accedant; quod ad me attinet, non metu, ne
alii loco mihi placeam; nec spes mea, nec
dignitas spes sortem meam destituent. T. ad
eloquentiæ professionem vocatum esse.

Non eydem invideo, miror magis —
si ex vultu licet mores hominum colligere
non putem illum habere talem, quem in Thra-
sone suo laudat gratio. Pater illis ni
fallor, apparatum Eloquentiæ scripsit, q
ut Catullo Volusii Annales dicunt, sunt
pleni ineptiarum et inficetiarum.
Sani Sternfurti apud hospitem meum
multos hos libros vidi q moribus et in-
neis in Gdam jacuerunt, etsi D. nostri
illos sesamo et papavere Sparsos affirma-

rent. Nec mirum illor nomen Tu. coelo sacrare
quam ni grám præceptorij sui blandiri et
parasitari, res honesta sit; neq. ego homini
ignoto invideo laudes, aut demo: negant
enim Philosophi hominem reprehendi posse
etiamsi humillimi sit sprý. Principi meo lite-
ras tuas ostendi, is pro salute et castissimo vo-
to grátas egit; de nuptiarum verò mentio-
nem fecit, neq. enim res jam certa e, ut fa-
ma rem augere affecta apud vos forte spar-
sit. Vale amicissime Pauli, gloriamq tuã
acuto fama florentem felicq extende, qui
jam vestra verbis

Cantantes sublime ferũt ad sydera
cygni.

345 Joh. Ludovico Fabritio S. Th. D. et P.

Intellexi Pusendorfiũ vestrum abiisse, et mo-
lesti fero; prosequuntq enim discedentem am-
plexu meo essem, si Ipsius Heidelbergæ ad-
fuissem; nunc ne salutem quidem boni hos-
pitis nunciare licuit. Iam Francofurtũ qq. abi-
turũ audio, si non modo iter facil, nam jã
sarcinas ejus per Rhenum deductas perhibent.
Erunt fortasse Candidati, q statim illorum locũ
et professionem in Academia vrã petent; inter
quor et ego esse aliq haberi concupiscerem si
hu indulgere posses meæ ambitioni, quod in
Clarissimis nigenia me qq. soliti sunt hortari.
Fuit mihi semper in eo Pindarico
illud. Πρὶν τὰ ἐοικότα τῶν
Δαιμόνων σκοπεύσῃς ἀνατάσεις θεσθαι.
Ut meminisse potes, quam ardenter in istas co-
gitatos incubuerim, quum primum Serenis.mi
Principis institutioni admoverer multis enim vehi-
tum orabam, ut si aliquando Princeps fieret
Pudia, mihi locus in Academia servaret. At

tertio